

Ενδυναμώνοντας τα Παιδιά Αντιμετωπίζοντας τον Εκφοβισμό

ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Νίκη Δαλιανά

Σύμβουλος Ψυχικής Υγείας

Ιουλία Κίσσα

Σύμβουλος Ψυχικής Υγείας

Μονάδα Εφηβικής Υγείας (ΜΕΥ)

Β' Παιδιατρική Κλινική του Πανεπιστημίου Αθηνών
Νοσοκομείο Παίδων «Π. & Α. Κυριακού»

Διευθύντρια: **Μαρίζα Τσολιά**

Επιστημονική Υπεύθυνος: **Άρτεμις Τσίτσικα**

ΜΟΝΑΔΑ ΕΦΗΒΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ (ΜΕΥ)

Μεσογείων 24, Αθήνα, ΤΚ. 11527

Τηλ. 210-7710824, 213-2009806

Γραμμή «ΜΕ.Υποστηρίζω» 80011 80015

Θεμελιώδες βήμα για την προάσπιση των δικαιωμάτων του παιδιού αποτελεί η Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Παιδιού, η οποία ψηφίστηκε ομόφωνα από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ στις 20 Νοεμβρίου 1989 και υπογράφηκε στις 26 Ιανουαρίου 1990. Τότε τα κράτη-μέλη κλήθηκαν αφενός να φροντίσουν για τη δημοσίευσή της και αφετέρου να μεριμνήσουν για την κυκλοφορία και αναγνώρισή της, ανεξαρτήτως της μορφής του πολιτεύματος της χώρας. Μέχρι σήμερα όλες οι χώρες του ΟΗΕ έχουν υπογράψει και έχουν επικυρώσει τη Σύμβαση, εκτός από τη Σομαλία και τις ΗΠΑ (Οι ΗΠΑ την έχουν υπογράψει, αλλά δεν την έχουν επικυρώσει. Η μη επικύρωση της Σύμβασης σημαίνει ότι είναι νομικά ανενεργή για τις ΗΠΑ). Η Ελλάδα την επικύρωσε στις 2 Δεκεμβρίου 1992 με τον νόμο 2101.

Η Σύμβαση διέπεται από τέσσερις θεμελιώδεις αρχές: (α) Μη Διάκριση (άρθρο 2), (β) Το Καλύτερο Συμφέρον του Παιδιού (άρθρο 3), (γ) Επιβίωση, Ανάπτυξη και Προστασία (άρθρο 6), και (δ) Συμμετοχή (άρθρο 12).

Αποτελείται από 54 άρθρα και χωρίζεται σε τρία μέρη:

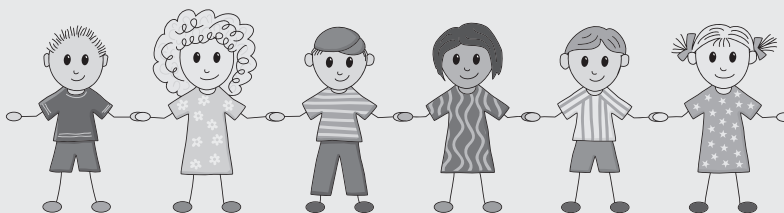
- ✓ Τα δικαιώματα του παιδιού (άρθρα 1-41): Περιλαμβάνει τον βασικό κορμό των δικαιωμάτων με έμφαση στις προαναφερθείσες τέσσερις θεμελιώδεις αρχές.
- ✓ Μηχανισμός ελέγχου εφαρμογής της Σύμβασης (άρθρα 42-45): Περιγραφή του θεσμού ελέγχου της εφαρμογής της Σύμβασης και θεσμοθέτηση της Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Παιδιού που αναλαμβάνει τον ρόλο αυτό.
- ✓ Ενδεχόμενες τροποποιήσεις (άρθρα 46-54): Αναφέρονται διατάξεις που σχετίζονται με πιθανές τροποποιήσεις άρθρων της Σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 1: ΟΡΙΣΜΟΣ

Τα άτομα κάτω των 18 ετών έχουν αυτά τα δικαιώματα.

ΑΡΘΡΟ 2: ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Όλα τα παιδιά έχουν αυτά τα δικαιώματα, ανεξάρτητα από την εθνικότητα ή τη φυλή, τη θρησκεία ή τις ικανότητες που έχουν, ανεξάρτητα από τον τρόπο σκέψης τους, το τι λένε, την οικογένεια που ανήκουν. Ανεξάρτητα τι γλώσσα μιλάνε, με τι ασχολούνται οι γονείς τους, εάν είναι αγόρια ή κορίτσια, τις παραδόσεις που έχουν, εάν έχουν κάποια αναπηρία, ή εάν ανήκουν σε πλούσια ή σε φτωχή οικογένεια. Κανένα παιδί δεν πρέπει να μεταχειρίζεται άδικα σε αυτή τη βάση.

ΑΡΘΡΟ 3: ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΠΑΙΔΙΟΥ

Όλοι οι ενήλικες πρέπει να κάνουν αυτό που είναι καλύτερο για το παιδί. Όταν οι μεγάλοι παίρνουν αποφάσεις, πρέπει να σκέφτονται τι συνέπειες θα έχουν αυτές τους οι αποφάσεις για τα παιδιά. Το άρθρο αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τους νομοθέτες.

ΑΡΘΡΟ 4: ΜΕΤΡΑ ΚΡΑΤΟΥΣ-ΜΕΛΟΥΣ

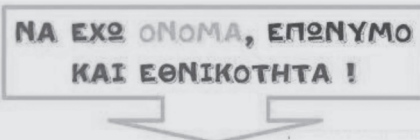
Αυτό περιλαμβάνει την αξιολόγηση των κοινωνικών και νομικών υπηρεσιών τους, τα υγειονομικά και εκπαιδευτικά συστήματα, καθώς και τα επίπεδα της χρηματοδότησης για τις υπηρεσίες αυτές. Με αυτό τον τρόπο μπορεί να διασφαλιστεί μια υγιής ανάπτυξη των παιδιών.

ΑΡΘΡΟ 5: ΓΟΝΙΚΗ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗ

Οι κυβερνήσεις θα πρέπει να σέβονται τα δικαιώματα και τις ευθύνες των οικογενειών για την άμεση καθοδήγηση των παιδιών τους, έτσι ώστε, καθώς μεγαλώνουν, να μαθαίνουν να χρησιμοποιούν σωστά τα δικαιώματά τους. Βοηθώντας τα παιδιά να κατανοήσουν τα δικαιώματά τους δεν σημαίνει ότι οι γονείς τα ωθούν σε επιλογές με συνέπειες που είναι πολύ μικρά για να τις διαχειριστούν. Το Άρθρο 5 ενθαρρύνει τους γονείς να ασχοληθούν με ζητήματα των δικαιωμάτων «κατά τρόπο σύμφωνα με τις εξελισσόμενες ικανότητες του παιδιού».

ΑΡΘΡΟ 6: ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Τα παιδιά έχουν δικαίωμα στη ζωή. Τα κράτη και οι κυβερνήσεις οφείλουν να διασφαλίσουν την υγιή ανάπτυξη των παιδιών.

ΑΡΘΡΟ 7: ΟΝΟΜΑ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΑ

Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα σε ένα επίσημο όνομα, το οποίο πρέπει να αναγνωρίζεται επίσημα από το κράτος. Κάθε παιδί έχει δικαίωμα σε μια εθνικότητα (να ανήκει σε μια χώρα).

ΑΡΘΡΟ 8: ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Κάθε παιδί έχει το δικαίωμα σε μια ταυτότητα – ένα επίσημο αρχείο του ποιος/α είναι. Κανείς δεν πρέπει να στερηθεί αυτό το δικαίωμα.

ΑΡΘΡΟ 9: ΖΩΗ ΜΕ ΓΟΝΕΙΣ

Τα παιδιά έχουν το δικαίωμα να μένουν με τους γονείς (ή τον γονέα) τους, εκτός και

αν αυτό είναι επιβλαβές για εκείνα. Έχουν το δικαίωμα να ζουν με μια οικογένεια που νοιάζεται για εκείνα.

ΑΡΘΡΟ 10: ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΠΑΝΕΝΩΣΗ

Τα παιδιά που ζουν σε διαφορετική χώρα από αυτή που μένουν οι γονείς τους έχουν το δικαίωμα μετακίνησης μεταξύ των δύο χωρών έτσι ώστε να διατηρείται η οικογενειακή επαφή ή ακόμα και η ένωση της οικογένειας σε μία χώρα.

ΑΡΘΡΟ 11: ΑΠΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΚΡΑΤΗΣΗ

Τα κράτη θα πρέπει να ασκούν την εκάστοτε νομοθεσία για την παράνομη μετακίνηση των παιδιών εκτός της χώρας τους. Το άρθρο αυτό ασχολείται ιδιαίτερα με τις «γονικές» απαγωγές για την πώληση των παιδιών, την παιδική πορνεία και πορνογραφία. Τα παιδιά έχουν το δικαίωμα να προστατεύονται από απαγωγή.

ΑΡΘΡΟ 12: ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΓΝΩΜΗΣ

Τα παιδιά έχουν το δικαίωμα ελευθερίας και έκφρασης της γνώμης τους, η οποία πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από τους ενήλικες. Αυτή η Σύμβαση ενθαρρύνει τους ενήλικες να ακούσουν τις απόψεις των παιδιών και να ενδυναμώσουν τη συμμετοχή τους στη διαδικασία της λήψης αποφάσεων.

ΑΡΘΡΟ 13: ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΚΦΡΑΣΗΣ

Τα παιδιά έχουν το δικαίωμα να μοιράζονται πληροφορίες, εφόσον αυτές δεν τα βλάπτουν. Η ελευθερία έκφρασης εμπεριέχει και την ελευθερία ανταλλαγής πληροφοριών (μιλώντας, ζωγραφίζοντας, γράφοντας ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο).

ΑΡΘΡΟ 14: ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΚΕΨΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Τα παιδιά έχουν το δικαίωμα επιλογής της θρησκείας, όσον αυτό δεν επηρεάζει την έκφραση των θρησκευτικών πεποιθήσεων των άλλων ανθρώπων.

ΑΡΘΡΟ 15: ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΖΕΣΘΑΙ

Τα παιδιά έχουν το δικαίωμα να διαλέξουν τους φίλους τους, να συμμετέχουν σε ομάδες ή σε οργανώσεις. Με την άσκηση των δικαιωμάτων τους τα παιδιά αποκτούν την ευθύνη για τον σεβασμό των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των άλλων ανθρώπων.

ΑΡΘΡΟ 16: ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΖΩΗ

Τα παιδιά έχουν δικαίωμα στη διατήρηση της ιδιωτικής ζωής και των προσωπικών δεδομένων για την προστασία τους, καθώς και την προστασία της οικογένειάς τους από επιθέσεις σε σχέση με τον τρόπο ζωής τους.

ΑΡΘΡΟ 17: ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Τα παιδιά έχουν το δικαίωμα λήψης πληροφοριών που είναι σημαντικές για την ευημερία τους, από το ραδιόφωνο, τις εφημερίδες, τα βιβλία, τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές και άλλες πηγές. Οι ενήλικοι πρέπει να βεβαιωθούν ότι οι πληροφορίες που λαμβάνουν τα παιδιά τους δεν είναι επιβλαβείς. Τα ΜΜΕ θα πρέπει να ενθαρρύνονται να προωθούν την πληροφόρηση σε κοινότητες μειονοτήτων, καθώς και η οποιαδήποτε πληροφόρηση να παρέχεται μέσω βιβλίων.

ΑΡΘΡΟ 18: ΕΥΘΥΝΕΣ ΚΑΙ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΓΟΝΕΩΝ

Οι γονείς και κηδεμόνες έχουν την ευθύνη ανατροφής των παιδιών τους, καθώς και την υποχρέωση να γνωρίζουν ποιο είναι το καλύτερο για εκείνα.

ΑΡΘΡΟ 19: ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ, ΠΑΡΑΜΕΛΗΣΗ, ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

Τα παιδιά έχουν το δικαίωμα να προστατεύονται από κάθε μορφή κακομεταχείρισης, σωματικά ή διανοητικά. (Έχουν το δικαίωμα να προστατεύουν τον εαυτό τους από κάθε μορφής κακοποίηση – σωματική, λεκτική κ.λπ.).

ΑΡΘΡΟ 20: ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ-ΟΡΦΑΝΑ (ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΣΤΕΡΟΥΝΤΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ)

Τα παιδιά που δεν μπορούν να μεγαλώσουν με την οικογένειά τους έχουν το δικαίωμα παροχής ειδικής μέριμνας και θα πρέπει να μεγαλώνουν από άτομα τα οποία σέβονται την εθνικότητα, τη θρησκεία, τις παραδόσεις και τη γλώσσα τους.

ΑΡΘΡΟ 21: ΥΙΟΘΕΣΙΑ

Τα παιδιά έχουν το δικαίωμα στην περίθαλψη και την προστασία από ανάδοχες οικογένειες. Το πρώτο μέλημα είναι να πραγματοποιηθεί το καλύτερο για τα παιδιά αυτά.

ΑΡΘΡΟ 22: ΠΑΙΔΙΑ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Τα παιδιά έχουν το δικαίωμα σε συνθήκες ειδικής προστασίας και βοήθειας εάν είναι πρόσφυγες (εφόσον έχουν αναγκαστεί να εγκαταλείψουν το σπίτι τους και να ζήσουν σε άλλη χώρα), καθώς και όλα τα δικαιώματα αυτής της Σύμβασης).

ΑΡΘΡΟ 23: ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ

Τα παιδιά που έχουν κάθε είδους αναπηρία έχουν δικαίωμα σε ειδική φροντίδα και υποστήριξη, καθώς και σε όλα τα δικαιώματα της Σύμβασης, ώστε να μπορούν να ζήσουν μια ολοκληρωμένη και ανεξάρτητη ζωή.

ΑΡΘΡΟ 24: ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ

Τα παιδιά έχουν δικαίωμα στην καλύτερη δυνατή φροντίδα για την υγεία τους και την υγειονομική τους περίθαλψη, πρόσβαση σε καθαρό νερό, θρεπτική τροφή, ένα καθαρό και ασφαλές περιβάλλον, καθώς και πρόσβαση στις πληροφορίες που θα τα βοηθήσουν να παραμείνουν υγιή.

ΑΡΘΡΟ 25: ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗ ΑΝΑΔΟΧΗΣ

Τα παιδιά που ζουν κάτω από τη φροντίδα άλλων ή σε άλλες καταστάσεις μακριά από το σπίτι τους, έχουν δικαίωμα να εξετάζονται τακτικά οι συνθήκες κάτω από τις οποίες ζουν για να ελεγχθεί αν είναι οι πλέον κατάλληλες.

ΑΡΘΡΟ 26: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ

Τα παιδιά έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν βοήθεια από το κράτος αν είναι φτωχά ή βρίσκονται σε ανάγκη.

ΑΡΘΡΟ 27: ΕΠΙΠΕΔΟ ΖΩΗΣ

Τα παιδιά έχουν δικαίωμα σε φαγητό, ρούχα, ένα ασφαλές μέρος να ζουν και να ικανοποιούνται οι βασικές τους ανάγκες. Δεν πρέπει να μειονεκτούν με τρόπο που να μην μπορούν να κάνουν πολλά από τα πράγματα που κάνουν τα άλλα τα παιδιά.

ΑΡΘΡΟ 28: ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Τα παιδιά έχουν δικαίωμα σε εκπαίδευση καλής ποιότητας. Πρέπει να ενθαρρύνονται να πάνε στο σχολείο μέχρι την υψηλότερη τάξη που μπορούν.

ΑΡΘΡΟ 29: ΣΚΟΠΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Η εκπαίδευση των παιδιών πρέπει να τα βοηθά να χρησιμοποιούν και να αναπτύξουν το ταλέντο και τις ικανότητές τους. Πρέπει επίσης να τα βοηθά να μάθουν να ζουν με ειρήνη, να προστατεύουν το περιβάλλον και να σέβονται τους άλλους ανθρώπους.

ΑΡΘΡΟ 30: ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ

Οι ομάδες μειονοτήτων ή αυτοχθόνων παιδιών έχουν το δικαίωμα να εκπαιδεύονται και να ασκούν τις δικές τους παραδόσεις, τη γλώσσα και τη θρησκεία. Το δικαίωμα να ασκούν το δικό τους πολιτισμό, τη γλώσσα και τη θρησκεία ισχύει για όλους. Η Σύμβαση εδώ υπογραμμίζει το δικαίωμα αυτό σε περιπτώσεις όπου οι πρακτικές δεν είναι αποδεκτές και σεβαστές από την πλειοψηφία των ανθρώπων στην εκάστοτε χώρα. Τα παιδιά έχουν το δικαίωμα να εξασκούν τις παραδόσεις τους, τη γλώσσα και τη θρησκεία τους – ή όποια άλλη επιλέξουν. Μειονότητες και ιθαγενείς ομάδες χρειάζονται ιδιαίτερη προστασία αυτού του δικαιώματος.

ΑΡΘΡΟ 31: ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΚΑΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

Τα παιδιά έχουν δικαίωμα στο παιχνίδι και την ξεκούραση.

ΑΡΘΡΟ 32: ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Τα παιδιά έχουν δικαίωμα προστασίας από εργασία που τα βλάπτει και που είναι επιζήμια για την υγεία και την εκπαίδευσή τους. Εάν εργάζονται, έχουν το δικαίωμα να είναι ασφαλή και να πληρώνονται ικανοποιητικά.

ΑΡΘΡΟ 33: ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Τα παιδιά έχουν δικαίωμα προστασίας από επιβλαβή ναρκωτικά και από το εμπόριο ναρκωτικών.

ΑΡΘΡΟ 34: ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

Οι κυβερνήσεις θα πρέπει να προστατεύουν τα παιδιά από κάθε μορφή σεξουαλικής εκμετάλλευσης και κακοποίησης. Αυτή η διάταξη της Σύμβασης επεκτείνεται από το Προαιρετικό Πρωτόκολλο σχετικά με την πώληση παιδιών, την παιδική πορνεία και την παιδική πορνογραφία.

ΑΡΘΡΟ 35: ΕΜΠΟΡΙΑ ΠΑΙΔΙΩΝ

Κανείς δεν επιτρέπεται να απαγάγει ή να πουλήσει παιδιά.

ΑΡΘΡΟ 36: ΑΛΛΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ

Τα παιδιά έχουν δικαίωμα προστασίας από κάθε μορφή εκμετάλλευσης.

ΑΡΘΡΟ 37: ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΣΤΕΡΗΣΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ (ΚΡΑΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑ)

Κανείς δεν επιτρέπεται να τιμωρεί τα παιδιά με σκληρό και επιβλαβή τρόπο. Τα παιδιά που παραβαίνουν τον νόμο δεν θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με σκληρό τρόπο. Δεν θα πρέπει να τιμωρούνται με ποινή φυλάκισης όπως οι ενήλικοι, και θα πρέπει να είναι σε θέση να διατηρήσουν επαφές με τις οικογένειές τους. Δεν θα πρέπει να καταδικάζονται σε θάνατο ή σε ισόβια κάθειρξη χωρίς τη δυνατότητα μείωσης της ποινής ή αποφυλάκισής τους.

ΑΡΘΡΟ 38: ΕΝΟΠΛΕΣ ΣΥΡΡΑΞΕΙΣ

Τα παιδιά έχουν δικαίωμα σε προστασία και ελευθερία από τον πόλεμο. Παιδιά κάτω των 15 ετών δεν μπορούν να αναγκαστούν να πάνε στον στρατό ή να συμμετέχουν σε πολέμους.

ΑΡΘΡΟ 39: ΕΠΑΝΕΝΤΑΞΗ ΠΑΙΔΙΟΥ-ΘΥΜΑΤΟΣ

Τα παιδιά έχουν δικαίωμα σε βοήθεια αν πληγωθούν, αν παραμεληθούν ή αν τα κακομεταχειριστούν.

ΑΡΘΡΟ 40: ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ/ΠΟΙΝΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ

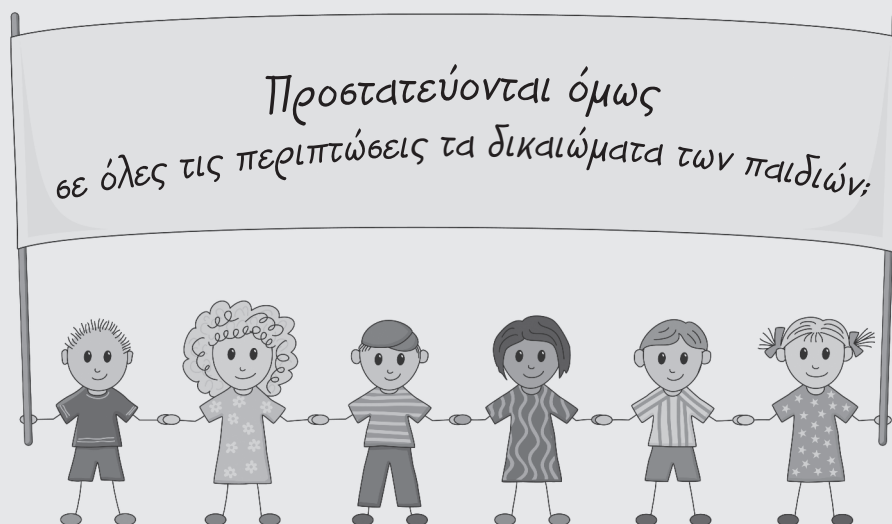
Τα παιδιά έχουν δικαίωμα σε νομική υποστήριξη και δίκαια αντιμετώπιση από το δικαστικό σύστημα που σέβεται τα δικαιώματά τους.

ΑΡΘΡΟ 41: ΕΥΝΟΪΚΟΤΕΡΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Εάν οι νόμοι της χώρας παρέχουν καλύτερη προστασία στα δικαιώματα του παιδιού απ' ό,τι τα άρθρα αυτής της Σύμβασης, τότε αυτοί οι νόμοι πρέπει να εφαρμόζονται.

Τα τελευταία χρόνια το ενδιαφέρον της σχολικής κοινότητας αλλά και της κοινωνίας γενικότερα έχει επικεντρωθεί στο φαινόμενο του σχολικού εκφοβισμού (bullying). Ο σχολικός εκφοβισμός είναι μια μορφή λεκτικής, σωματικής ή κοινωνικής επιθετικότητας που έχει επαναλαμβανόμενο χαρακτήρα, πραγματοποιείται μεταξύ ανηλίκων και χαρακτηρίζεται ανισορροπία δυνάμεων ανάμεσα στον θύτη και το θύμα. Ο εκφοβισμός μπορεί να λάβει διάφορες μορφές: μπορεί να είναι λεκτικός, σωματικός, κοινωνικός και ηλεκτρονικός. Στο σχολικό πλαίσιο και στην περίπτωση του σχολικού εκφοβισμού καταπατούνται αρκετά από τα θεμελιώδη δικαιώματα του παιδιού (όσα επισημαίνονται στον κατάλογο), κάτι στο οποίο θα πρέπει να δοθεί η δέουσα σημασία από το σχολείο και τις αρμόδιες αρχές, ώστε να αναληφθούν και οι αντίστοιχες ενέργειες. Βασικό σημείο για την αντιμετώπιση και την πρόληψη του εκφοβισμού αποτελεί η πρώιμη ανίχνευση των περιστατικών, αλλά και η παρατήρηση τυχόν απότομων μεταβολών και δυσλειτουργιών στη συμπεριφορά κάποιων μαθητών.

Τι συμβαίνει στην πραγματικότητα;

Είκοσι έξι χρόνια μετά την υπογραφή της Σύμβασης για τα δικαιώματα του παιδιού από τα κράτη-μέλη του ΟΗΕ, έχουν σημειωθεί αρκετές βελτιώσεις στη ζωή των παιδιών. Σύμφωνα με την Unicef:

- ✓ Μειώθηκε στο μισό ο αριθμός των παιδιών κάτω των 5 ετών που πεθαίνουν κάθε χρόνο.
- ✓ Μειώθηκε πάνω από το μισό ο αριθμός των ανθρώπων που ζουν σε συνθήκες ακραίας φτώχειας, από 47% σε 18%.
- ✓ Αυξήθηκαν οι εγγραφές στην προσχολική εκπαίδευση κατά περισσότερο από 30%.
- ✓ Μειώθηκε η παιδική εργασία σχεδόν κατά ένα τρίτο.
- ✓ Σχεδόν τα δύο τρίτα (64%) του παγκόσμιου πληθυσμού έχουν πρόσβαση σε καλύτερες εγκαταστάσεις υγιεινής.

Όμως....

- ✓ 58 εκατομμύρια παιδιά πρωτοβάθμιας σχολικής ηλικίας δεν πηγαίνουν στο σχολείο.
- ✓ Το ένα τέταρτο των παιδιών παγκοσμίως βρίσκονται σε κατάσταση υποθρεψίας εξαιτίας χρόνιου υποσιτισμού.
- ✓ Σχεδόν 2,5 δισεκατομμύρια άνθρωποι εξακολουθούν να μην έχουν πρόσβαση σε βελτιωμένες εγκαταστάσεις υγιεινής.
- ✓ Τα πιο περιθωριοποιημένα παιδιά είναι εκείνα που πολλές φορές δεν έχουν πρόσβαση στις βασικές υπηρεσίες και την προστασία που χρειάζονται για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων τους.

Βιβλιογραφικές αναφορές

Αρτινοπούλου, Β. (2001). *Βία στο σχολείο: Έρευνες και πολιτικές στην Ευρώπη*. Αθήνα: Μεταίχμιο.

Olweus, D. (2009). *Εκφοβισμός και βία στο σχολείο*. Αθήνα: ΕΨΥΠΕ.

Sullivan, K. (2006). *Bullying: How to spot it, how to stop it. A guide for Parents and Teachers*. London: Rodale International Ltd.

Ηλεκτρονικές πηγές

www.unicef.gr/η-σύμβαση-για-τα-δικαιώματα-του-παιδιού-με-απλά-λόγια/a4-467-22

www.unicef.gr/uploads/filemanager/PDF/2014/CRC25-a.pdf

www.0-18.gr/gia-paidia/ta-dikaionomata-soy